

- Végül a felperes véleménye szerint a Bizottság érvelését jogi tévedés érvényteleníti, amely a közszolgáltatási kötelezettségek megállapítására vonatkozó eljárás jellemzőihez kapcsolódik. E tekintetben a felperes előadja, hogy a lezáratlan időszak alkalmazása azzal a hatással jár, hogy korlátlanul meghosszabbítja az eljárás első szakaszát, amely logikátlan, valamint ellentmond a Bizottság nyilatkozatának abban az értelemben, hogy a közszolgáltatási kötelezettségek megállapítására vonatkozó eljárás, bár egységes, két szakaszból áll.

2007. július 23-án benyújtott kereset – Martin kontra Parlament

(T-276/07. sz. ügy)

(2007/C 211/102)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Hans-Peter Martin (Bécs, Ausztria) (képviselő: É. Boigelot ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Parlament főtítkárnak 2007. május 10-én hozott és 2007. május 14-én közzétett határozatát, amelyben megállapítja, hogy bizonyos összeget jogosulatlanul fizettek ki a felperesnek, és hogy az európai parlamenti képviselők költségeivel és juttatásaival kapcsolatos szabályozás 27. cikke (3) bekezdésének megfelelően ezt az összeget a felperesnek vissza kell térítenie;
- az Elsőfokú Bíróság, amennyiben szükséges, semmisítse meg az Európai Parlament Pénzügyi Főigazgatósága főigazgatójának 2007. június 13-án hozott, az említett 2007. május 10-i határozat végrehajtásáról szóló határozatát, amelyben felszólítja a felperest a fent említett összegek megfizetésére vagy arra, hogy e határozat elfogadásától számított harminc napon belül terjesszen elő egy, a tartozása kiegyenlítésére irányuló, a Parlament által elfogadott írásbeli tervet;
- az Elsőfokú Bíróság, amennyiben szükséges, és adott esetben semmisítse meg az eljárás folyamán korábban hozott határozatok végrehajtásáról szóló valamennyi határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság mindenestre az alperest kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes európai parlamenti képviselői minőségében kapott titkársági költségtérítéssel kapcsolatos vizsgálatot követően az OLAF – megállapítva bizonyos szabálytalanságokat – jelentést készített. E jelentés alapján a Parlament főtitékára 2007. május 10-én meghozta a megtámadott határozatot, amelyben megállapította, hogy a felperesnek a részére jogosulatlanul kifizetett összegeket az európai parlamenti képviselők költségeivel és juttatásaival kapcsolatos szabályozás 27. cikke (3) bekezdésének megfelelően vissza kell térítenie.

Keresetének alátámasztására a felperes négy jogalapra hivatkozik.

Az első jogalapját az európai parlamenti képviselők költségeivel és juttatásaival kapcsolatos szabályozás, különösen annak 14. cikkének és 27. cikke (3) bekezdésének téves és pontatlan alkalmazására alapítja.

Második jogalapját a felperes az általa benyújtott igazoló dokumentumok relevanciájának téves értékelésére alapítja.

Ezenkívül a felperes hivatkozik az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ megsértésére, valamint az arányosság elvének és a megkülönböztetésmentesség elvének a megsértésére alapított jogalapra.

Végül a felperes a kontradiktórium eljárás elvének és a védelemhez való jognak a megsértésére alapított jogalapot hoz fel.

⁽¹⁾ HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74–121. o.

A Közszolgálati Törvényszék F-2/06 sz., Luigi Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2007. május 17-én hozott végzése ellen Luigi Marcuccio által 2007. július 18-án benyújtott fellebbezés

(T-278/07. P. sz. ügy)

(2007/C 211/103)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Luigi Marcuccio (Tricase, Olaszország) (képviselő: G. Cipressa ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg teljes egészében a megtámadott határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság elsődlegesen adjon helyt az első fokú eljárás felperese által előterjesztett kereseti kérelmeknek;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze az alperest a felperesnél felmerült összes költség – beleértve a fellebbezési eljárás költségeit is – viselésére;
- másodlagosan, az Elsőfokú Bíróság az ügy ismételt érdemi elbírálása végett utalja vissza az ügyet a Közzszolgálati Törvényszék elé.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés a Közzszolgálati Törvényszék F-2/06 sz., Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2007. május 17-én hozott, a felperes keresetét – mint elfogadhatatlant – elutasító végzése ellen irányul.

Kérelmeinek alátámasztására a fellebbező az alábbiakra hivatkozik:

- A Közzszolgálati Törvényszék eltorzította az általa felperesként az ügy irataiban előadottakat. E tekintetben a fellebbező kiemeli különösen, hogy a vitatott határozat valóságos létezése minden kétséget kizáróan kitűnik az alperes 2005. július 29-i keltezésű jegyzékének szövegéből, amely lehetőséget biztosít bármely, irattárba helyezett irat újbóli megnyitására. Erre a lehetőségre utal minden kétséget kizáróan az a tény is, hogy a vitatott határozat nemcsak kibocsátásra, hanem ténylegesen végrehajtásra is került.
- Tévesen alkalmazza a jogot az a bíró, aki a kereset nyilvánvaló elfogadhatatlanságát kimondó végzést hoz, főleg ha ennek indoka peren kívüli egyezségi kísérletet követően előterjesztett, megsemmisítés iránti kereset esetében sérelmet okozó aktus hiányán alapuló eljárásgátló ok fennállása, különösen pedig abban az esetben, ha az erre vonatkozó különös és részletes indokolás hiányzik.
- Jóvátehetetlenül megsértették a fellebbező védelemhez való jogát, minthogy nem tájékoztatták az eljárást folytatásáról, így semmit nem tehetett jogainak hatékonyabb védelme érdekében. A fellebbező ezzel kapcsolatban előadja, hogy a Közzszolgálati Törvényszéknek a peren kívüli egyezségi kísérletről őt tájékoztató jegyzékét követően – sem írásban, sem más módon – nem kapott tájékoztatást az eljárás folytatásáról, vagy egyáltalán az egyezségi kísérlet eredményéről. Ezenkívül a Közzszolgálati Törvényszék a végzést több mint hat hónappal az egyezségi kísérletet követően hozta. A végzés nem tesz továbbá említést a peren kívüli egyezségi kísérletről.

- Végül a fellebbező előadja, hogy a megtámadott végzés indokolása teljesen hiányzik, valamint azt, hogy a Közzszolgálati Törvényszék tévesen alkalmazta a sérelmet okozó aktus fogalmát.

2007. július 23-án benyújtott kereset – Franciaország kontra Bizottság

(T-279/07. sz. ügy)

(2007/C 211/104)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Franciaország (képviselők: E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel, és S. Ramet, meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes a francia Code Monétaire et Financier [monetáris és pénzügyi kódex] – amely három hitelintézet, vagyis a Banque Postale, a Caisses d'Épargne et de Prévoyance és a Crédit Mutuel részére az A- és a kék takarékszámilák kibocsátására nézve különleges jogokat tart fenn – rendelkezéseit az EK 43. cikkel és 49. cikkel összekapcsolt EK 86. cikk (1) bekezdésével összeegyeztethetetlennek nyilvánító, 2007. május 10-i C(2007) 2110 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri.

A felperes keresete alátámasztására öt jogalapot hoz fel.

Az első jogalap a védelemhez való jog megsértésére, valamint a kontradiktórium eljárás elvének figyelmen kívül hagyására vonatkozik.

Másodszor a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett annak megállapításával, hogy a kérdéses különleges jogok akadályozzák a letelepedés szabadságát, és következésképpen összeegyeztethetetlenek az EK 43. cikkel, annak bizonyítása nélkül, hogy e jogok nem voltak szükségesek és arányosak a lakáshoz jutásának, illetve a banki szolgáltatások elérhetőségének közérdekén alapuló kényszerítő indokból.